

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 6T/31/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124011003
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Šuťaková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2024:8124011003.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Beátou Šuťakovou na hlavnom pojednávaní dňa 31. júla 2024 v Prešove takto

rozhodol:

Obžalovaní:

- A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., B. XXX/X, okr. C., t. č. v ÚVV a ÚVTOS Prešov,
- E. F., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom G. H. XXX, okr. C., t. č. v ÚVV a ÚVTOS Prešov,
- I. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom G. H. XXX, okr. C., t. č. v ÚVV a ÚVTOS Prešov,
- J. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom G. H. XXX, okr. C.,

sú vinní, že

- spoločným konaním, dňa 07.03.2024 v čase okolo 11:20 hod. na ul. A. K. v C. pred bytovým domom s popisným číslom XX najprv žiadali od poškodeného I. D. z C. fľašu vodky, ktorú im dobrovoľne dal, kde následne A. B. kopol poškodeného I. D. do zadnej časti kolena ľavej nohy, v dôsledku čoho poškodený I. D. spadol na zem, následne ho A. B. priklakol a spolu s I. B., J. B. a E. F. ho pridržiavali tak, aby mu zabránili v pohybe, kde A. B. mu z ľavého vrečka bundy zobral čiernu koženú peňaženku, v ktorej mal v tom čase vloženú finančnú hotovosť 10,- Eur, občiansky preukaz na jeho meno, kartu poistenca na jeho meno a bankomatovú kartu mBank na jeho meno a následne všetci obžalovaní z miesta odišli preč, čím takto proti poškodenému I. D. použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a týmto konaním spôsobili poškodenému I. D., škodu vo výške 20,- Eur a kožné odreniny na rukách, ktoré si nevyžiadali lekárske ošetrenie,

teda

- spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

čím spáchali

- zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to im súd ukladá

obž. A. B.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l), písm. j) Trestného zákona a neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona a § 39 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) s použitím § 51 ods. 1 Trestného zákona výkon trestu podmienene odkladá a ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe.

obž. E. F.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 40 (štyridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákon ho pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

obž. I. B.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákon ho pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

obž. J. B.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona výkon trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 11. 3. 2024, sp. zn. 3T/77/2023 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodeného I. D., nar. X. X. XXXX, bytom E. D. XXXX/XX, C., s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal dňa 1. 7. 2024 obžalobu pod sp. zn. 3 Pv 148/24/7707-70 na obvineného A. B., obvineného E. F., obvinenú I. B. a obvinenú J. B. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe ako vo výroku rozhodnutia.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný A. B. ako aj obžalovaný E. F., obžalované I. B. a J. B. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku urobili vyhlásenie, že sú vinní zo skutku, ktorý sa im kladie za vinu.

Na to súd s odkazom na znenie § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, kde všetci štyria obžalovaní postupne uviedli, že každý jeden obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, ako obžalovaní boli poučení o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola im daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a s obhajcom sa mohli radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutkov ako trestných činov, boli oboznámení s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy kladené im za vinu a dobrovoľne sa priznali a uznali vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin uvedený v obžalobe.

Zároveň súd poučil všetkých obžalovaných, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, súd zistil stanovisko procesných strán, ktoré navrhli, aby súd vyhlásenie obžalovaných prijal.

Z vykonaného dokazovania aj v prípravnom konaní mal súd jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe a dopustili sa ho obžalovaní a nakoľko súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že sa skutok stal, ani o právnej kvalifikácii skutku, uznesením rozhodol, že vyhlásenie prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom postupne obžalovaní A. B. a E. F. a obžalované I. B. a J. B. priznali spáchanie skutku sa nevykoná a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení vo vzťahu k všetkým obžalovaným.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, okrem prečítania listinných dôkazov, aj prečítaním znaleckých posudkov č. XX/XXXX, č. XX/XXXX a č. XX/XXXX vypracovaných spoločnosťou FORENZA – znalecká organizácia psychiatrická spol. s r.o. a zistil nasledovné:

Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX týkajúci sa vyšetrenia duševného stavu obžalovaného A. B. vyplynulo, že obžalovaný v čase skutku a ani v čase vyšetrenia netrpel žiadnou duševnou poruchou ani chorobou a v čase spáchania skutku bol schopný uvedomiť si trestnosť svojho konania. Obžalovaný B. v čase spáchania skutku bol v stave jednoduchej opilosti ťažkého stupňa. Nie je závislý od alkoholu aj keď užíva alkohol, ochranné protialkoholické liečenie by nesplnilo svoj účel. Zo záverov znaleckého posudku tiež plynie, že znalec navrhuje uložiť úplný zákaz užívania alkoholických nápojov ako prevenciu prípadného protispoločenského konania v budúcnosti. Keďže obžalovaný nie je duševne chorý, jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný pre spoločnosť, nie je potrebné ochranné psychiatrické liečenie.

Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX vo vzťahu k obžalovanej I. B. plynie, že obžalovaná nie je duševne chorá, nespáchala skutok pod vplyvom duševne poruchy alebo choroby a je schopná chápať zmysel trestného konania a aj v čase skutku bola schopná chápať zmysel trestného konania. Obžalovaná v čase spáchania skutku mohla mať v krvi hladinu alkoholu 0,2-0,3 promile a ak sa preukáže, že skutok spáchala, tak jej rozpoznávacie a ovládacie schopnosti boli v čase spáchania trestného činu zmenšené len pod vplyvom nízkej hladiny alkoholu, nie však podstatne. Obžalovaná I. B. pravidelne užíva alkohol, ale nie je závislá od alkoholu, ochranné protialkoholické liečenie ani ochranné protitoxikomanické liečenie by nesplnilo svoj účel. Takisto ani ochranné psychiatrické liečenie

by neslilo svoj účel, z psychiatrického hľadiska pobyt obžalovanej na slobode nie je nebezpečný pre spoločnosť.

Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX týkajúci sa vyšetrenia duševného stavu obžalovaného E. F. vyplynulo, že obžalovaný v čase skutku netrpel na žiadnu duševnú chorobu ani poruchu. V čase spáchania skutku bol pod vplyvom alkoholu, tak schopnosť rozpoznať protiprávnosť svojho konania ako aj jeho schopnosť svoje konanie ovládať, boli v čase spáchania skutku zmenšené len pod vplyvom alkoholu. O patologickú opilosť sa v čase spáchania skutku nejednalo a takisto sa nejednalo ani o úplné vymiznutie rozpoznávacích a ovládacích schopností pod vplyvom alkoholu v čase skutku. Obžalovaný F. chápe zmysel trestného konania.. Obžalovaný E. F. pravidelne užíva alkohol, ale nie je závislý od alkoholu, ochranné protialkoholické liečenie ani ochranné protitoxikomanické liečenie by nespĺnilo svoj účel. Z psychiatrického hľadiska pobyt obžalovaného E. F. na slobode nie je nebezpečný pre spoločnosť, ochranné psychiatrické liečenie by neslilo svoj účel.

Z listinných dokumentov súd zistil, že podľa správ FNsP J.A. Reimana Prešov ani jeden z obžalovaných nebol v minulosti hospitalizovaný a liečený na Psychiatrickom oddelení FNsP J.A. Reimana Prešov a ani jeden z obžalovaných nie je vedený v Psychiatrickej ambulancii FNsP J.A.Reimana Prešov.

Podľa správy o povesti vypracovanej starostom obce Svinia A. B. sa v obci Svinia, kde má trvalý pobyt, dlhodobo nezdržiava, zdržiava sa v obci Hermanovce bez prihlásenia, v mieste trvalého bydliska mal dobrú povesť, nevyhľadával konflikty medzi spoluobčanmi, na verejnosti sa správal dobre a jeho správanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku.

Podľa správy o povesti vypracovanej starostom obce Hermanovce obžalovaný A. B. nebol prejednávaný komisiou verejného poriadku.

Podľa správy o povesti vypracovanej starostom obce Chminianske Jakubovany správanie obžalovaného E. F. nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku. Zo strany občanov nebola na neho podaná žiadna sťažnosť.

Podľa správ o povesti vypracovanej starostom obce Chminianske Jakubovany ani správanie obžalovanej I. B. a rovnako ani správanie obžalovanej J. B. nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku a zo strany občanov nebola ani na obžalovanú I. B. a ani na obžalovanú J. B. podaná žiadna sťažnosť.

Vo výpise z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR má obžalovaný A. B. zaznamenaných okrem priestupkov na úseku dopravy aj priestupky podľa § 49 ods. 1 priestupkového zákona a tiež podľa § 50 ods. 1 priestupkového zákona. Takisto aj obžalovaný E. F. má vo výpise z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR evidované priestupky na úseku dopravy, no priestupky podľa § 49 ods. 1 priestupkového zákona a tiež podľa § 50 ods. 1 priestupkového zákona. Rovnakého druhu má viacero priestupkov evidovaných vo výpise z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR aj obžalovaná I. B. a obžalovaná J. B. má evidované len 4 priestupky (podľa § 50 ods. 1 priestupkového zákona, § 47 ods. 1 priestupkového zákona, § 22 ods. 1 priestupkového zákona a § 32 ods. 1 priestupkového zákona). Obžalovaný A. B. nebol doposiaľ súdne trestaný.

Obžalovaný E. F. bol doposiaľ tri razy súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 25.10.2013, sp. zn. 5T/97/2013, kedy bol uznaný vinným zo zločinu podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, kde tento trest bol vykonaný dňa 25.4.2016.

Zo spisu Okresného súdu Prešov, sp. zn. 2T/40/2007 súd zistil, že obžalovaný už v minulosti bol uznaný vinný zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, a to na základe rozhodnutia Okresného súdu Prešov zo dňa 8. 10. 2007, sp. zn. 2T/49/2007, za čo mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní osem a pol roka so zaradením pre jeho výkon do stredného stupňa stráženia, z ktorého výkonu bol dňa 26. 3. 2013 podmienene prepustený a následne mu bol nariadený výkon zvyšku trestu dňa 17. 9. 2014. Tento trest vykonal dňom 8. 1. 2019.

Obžalovaná I. B. má v odpise registra trestov 1 záznam, a to na základe trestného rozkazu Okresného súdu Prešov zo dňa 19.1.2024, sp. zn. 3T/50/2023, kedy bola uznaná vinnou z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, za čo jej súd uložil trest odňatia slobody v trvaní jeden mesiac s jeho podmieneným odkladom pri určení skúšobnej doby v trvaní jeden rok. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 14.2.2024.

Z spisu Okresného súdu Prešov, sp. zn. 1 T 14/2024 súd zistil, že dňa 18.3.2024 bol vydaný trestný rozkaz, ktorým súd uznal obvinenú I. B. vinnou z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. d), písm. g) Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe zo dňa 30.6.2023, za čo jej súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace s jeho podmieneným odkladom pri určení skúšobnej doby v trvaní 2 rokov.

Obžalovaná J. B. má v odpise registra trestov takisto 1 záznam, a to na základe trestného rozkazu Okresného súdu Prešov zo dňa 11.3.2024, sp. zn. 3T/77/2023, doručený obvinenej dňa 12.3.2024, kedy bola uznaná vinnou z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí, alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 2 Trestného zákona, za čo jej súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s jeho podmieneným odkladom pri určení skúšobnej doby v trvaní jeden rok. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 21.3.2024.

Súd uzavrel, že keďže všetci štyria obžalovaní vyhlásili, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku, súd považoval za preukázané, že sa skutok sa stal a že ich spáchali práve obžalovaní a že teda obžalovaný A. B. ako aj obžalovaný E. F., obžalované I. B. a J. B. svojimi konaniami naplnili všetky znaky zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu všetkým štyrom obžalovaným vychádzal z rozhodných okolností uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, ako aj na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností v súlade s citovaným § 38 ods. 2 Trestného zákona.

Trestný zákon za zločin podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona umožňuje uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí 3 až 8 rokov.

Pri ukladaní trestu obžalovanému A. B. zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť okrem toho, že doposiaľ viedol riadny život (§ 36 písm. j) Trestného zákona) aj to, že tento svoje konanie oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona). Z priťažujúcej okolností v zmysle § 37 Trestného zákona súd nezistil žiadnu.

Vzhľadom na všetky okolnosti je súd toho názoru, že na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie postačí aj trest odňatia slobody uložený pod spodnou hranicou trestnej sadzby, a to v trvaní 2 rokov, čo predstavuje zníženú dolnú hranicu trestnej sadzby uvedenej v § 188 ods. 1 Trestného zákona o 1/3 vzhľadom na jeho vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní, kde v nadväznosti na tento postoj obžalovaného mal za to, že sú splnené aj podmienky podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona. Zároveň dospel k záveru, že na obžalovaného A. B. nie je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody spojeným s jeho výkonom, ale účel trestu je možné dosiahnuť aj samotnou hrozbou trestu, a preto výkon trestu podmienenčne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov.

Súd zároveň ukladal obžalovanému A. B. aj probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, nakoľko vzhľadom na závery plynúce zo záverov znaleckého posudku, kde sice znalec nenavrhol žiadnu z foriem ochranného protialkoholického liečenia, ale navrhol uložiť

úplný zákaz užívania alkoholických nápojov ako prevenciu prípadného protispoločenského konania v budúcnosti, preto na preukázanie toho, že si naozaj zobral ponaučenie ukladal aj obmedzenie v podobe zákazu požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe, kde táto slúži aj na to, aby sa preukázalo, že účel trestu možno dosiahnuť aj bez nariadenia výkonu trestu, a to z toho dôvodu, že obžalovaný bude povinný viesť v skúšobnej dobe riadny život a tiež splniť uloženú povinnosť ako „podmienka“ vedúca k podmiennečnému trestu odňatia slobody, lebo v opačnom prípade sa vystaví riziku, že súd, a to už aj v priebehu skúšobnej doby rozhodne, že sa neosvedčil a nariadi výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol podmiennečne odložený.

Zároveň vzhľadom na závery znaleckého posudku č. 58/2024 spoločnosti FORENZA – znalecká organizácia psychiatrická spol. s r. o. súd neukladal žiadnu z foriem ochranného psychiatrického liečenia.

Pri ukladaní trestu obžalovanému E. F. zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť, takisto to, že tento svoje konanie oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona). Na druhej strane u obžalovaného E. F. boli splnené podmienky na ukladanie trestu podľa sprísňovacieho ustanovenia v zmysle § 38 ods. 5 Trestného zákona, keďže obžalovanému sa v tomto konaní kladie za vinu spáchanie zločinu po predchádzajúcom odsúdení za iný zločin, a to vo veci Okresného súdu Prešov, sp. zn. 2T 49/2007 ako aj vo veci sp. zn. 5T 97/2013, a preto súd postupoval podľa tohto ustanovenia a iba ustanovením § 37 písm. m) Trestného zákona poukázal na to, že už bol odsúdený. V tomto prípade dospel k záveru, že na obžalovaného na uvedomenie si následkov svojho konania vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody spojeným s jeho výkonom, no aj u obžalovaného E. F. však zohľadnil jeho postoj v podobe vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a je toho názoru, že na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie postačí aj trest odňatia slobody uložený pod dolnou hranicou zvýšenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona, a to v trvaní 40 mesiacov (neukladal trest odňatia slobody minimálne trvaní 44 mesiacov, čo by predstavovalo zníženie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu zvýšenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona), lebo mal za to, že sú splnené podmienky podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona na mimoriadne zníženie trestu vzhľadom na všetky vyššie uvádzané okolnosti, kedy zároveň reflektoval aj na to, že po zverejnení Nálezu Ústavného súdu SR k novele Trestného zákona sa pri opätovnom spáchaní zločinu zvýši dolná hranica trestnej sadzby o 1/3, a preto trest vo výmere 40 mesiacov vzhľadom na závažnosť skutku, spôsob jeho spáchania ako aj závažný následok, kedy v dôsledku aj jeho konania došlo k zásahu do osobnej slobody poškodeného zaručenej Ústavou SR považoval za primeraný, zákonný a spravodlivý.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný v posledných 10 rokoch už bol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom na závery znaleckého posudku č. 61/2024 spoločnosti FORENZA – znalecká organizácia psychiatrická spol. s r. o., súd neukladal žiadnu z foriem ochranného psychiatrického liečenia, ani žiadnu z foriem ochranného protialkoholického liečenia ani protitoxikomanického liečenia, keďže žiadne z ochranných opatrení by neslnilo svoj účel.

Vo vzťahu k obžalovanej I. B. súd uvádza, že skutočnosť, že táto svoje konanie oľutovala posúdil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. No aj jej priťažuje v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona tá skutočnosť, že už bola súdne trestaná, čo súd nemohol nezobrať do úvahy, keďže skutku kladeného za vinu v tomto konaní sa dopustila počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia vo veci sp. zn. 3T 50/2023.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil postoj obžalovanej I. B. a jej vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní a je toho názoru, že trest ukladaný v rámci trestnej sadzby ustanovenej zákonom by bol neprimerane prísny a na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie postačí aj trest odňatia slobody uložený pod spodnou hranicou trestnej sadzby, a teda mal za to, že sú splnené aj podmienky podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona na mimoriadne zníženie trestu. Za mimoriadne významnú okolnosť považoval teda vyššie uvádzaný postoj obžalovanej, kde potom dolnú hranicu súd znížil o jednu tretinu, preto trest v takejto výmere teda 2 rokov považoval za primeraný,

zákonny a spravodlivý. Nakoľko obžalovanej plynie skúšobná doba podmieneného odsúdenia za iný jej trestný čin, pre ktorý bola právoplatne odsúdená (pod sp. zn. 3T 50/2023) na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie u obžalovanej by iný trest než trest spojený s obmedzením jej osobnej slobody nebol dostatočný (trest podmienený ani zákonný to s odkazom na § 49 ods. 2 Trestného zákona), keďže zrejme predchádzajúce odsúdenie v podobe podmieneného trestu, nevedlo k jej náprave.

Nakoľko obžalovaná v posledných desiatich rokoch nebola vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, preto ju súd pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Keďže skutky neboli spáchané v súbehu so skutkami, o ktorých bolo rozhodnuté v konaniach vedených na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 3T/50/2023 a pod sp. zn. 1T/14/2024, súd ukladal samostatný trest.

Vzhľadom na závery znaleckého posudku č. XX/XXXX spoločnosti FORENZA – znalecká organizácia psychiatrická spol. s r. o. súd neukladal žiadnu z foriem ochranného psychiatrického liečenia, ani žiadnu z foriem ochranného protialkoholického liečenia ani protitoxikomanického liečenia, keďže žiadne z ochranných opatrení by neslnilo svoj účel.

Pokiaľ ide o obžalovanú J. B. súd takisto zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť, okrem toho, že pred spáchaním skutku viedla riadny život (§ 36 písm. j) Trestného zákona) aj to, že aj táto svoje konanie oľutovala (§ 36 písm. l) Trestného zákona, no na druhej strane jej priťažuje, že spáchala viac trestných činov, nakoľko v jej prípade boli splnené všetky podmienky na ukladanie súhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Obžalovaná J. B. spáchala skutok kladený jej za vinu v tomto konaní skôr, než bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jej trestný čin, v tomto prípade doručený trestný rozkaz Okresného súdu Prešov, sp. zn. 3T 77/2023, a preto ukladal súhrnný trest podľa zásad na uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1 Trestného zákona, t. j. podľa toho ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, čo bolo v tomto prípade trestná sadzba uvedená v § 188 ods. 1 Trestného zákona. Aj v tomto prípade, dospel súd k záveru, že na dosiahnutie generálnej a individuálnej prevencie postačí aj samotná hrozba trestu, a teda nie je potrebné ukladať trest spojený s obmedzením osobnej slobody, a preto za primeraný považoval trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov (teda trest pri znížení dolnej hranici trestnej sadzby uvedenej v § 188 ods. 1 Trestného zákona o 1/3 s ohľadom na jej vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní) pri určení skúšobnej doby v trvaní 3 rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, súd spolu s uložením súhrnného trestu zrušil výrok o treste uložené obžalovanej skorším trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 3T 77/2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Takéto tresty uložené obžalovaným súd považoval za primerané a za dostatočné na zabezpečenie účelu trestného zákona a na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie.

Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody zo strany poškodeného, bolo by jednak potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by neúmerne presiahlo rámec trestného konania, berúc do úvahy formu spáchania trestného činu (§ 20 Trestného zákona), ako aj postoj obžalovaných k predmetnému zločinu, preto súd poškodenú stranu o s jej nárokom odkázal na civilný proces.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Prešov.